

TANSKANLAKSON LUONTOSELVITYS

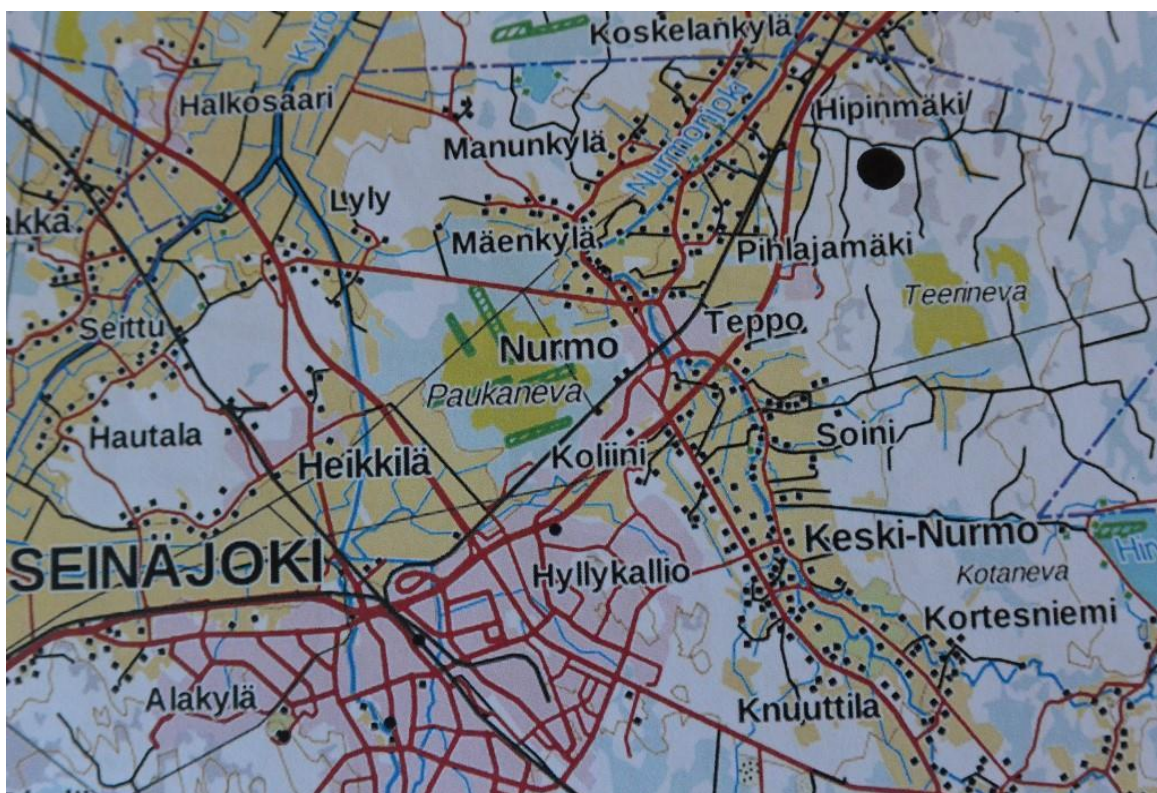
SEINÄJOEN KAUPUNKI
2016

TANSKANLAKSON LUONTOSELVITYS

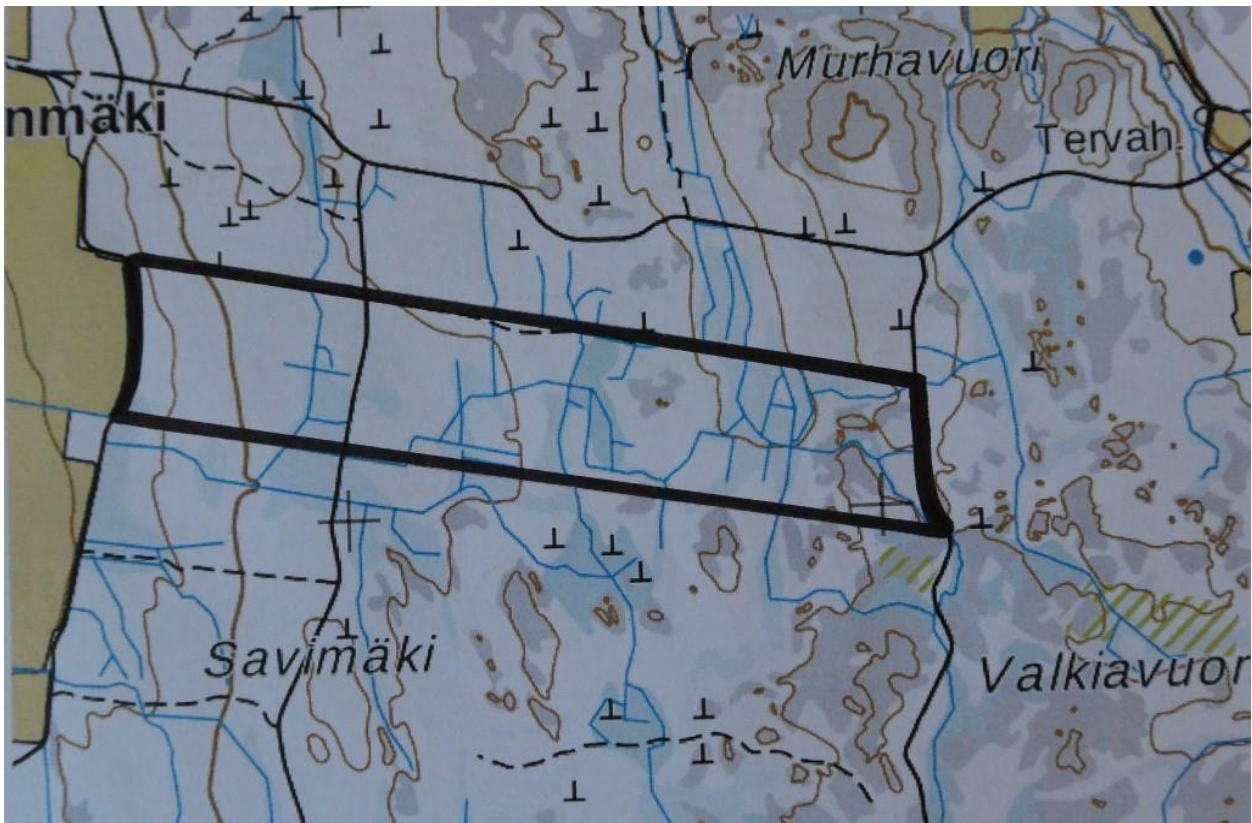
1. YLEISTÄ

Tämän luontoselvityksen tarkoituksena oli selvittää, esiintyykö Seinäjoen kaupungin alueella olevalla Tanskanlaksen alueella sellaisia luontoarvoja, jotka olisi huomioitava alueen maankäyttöä suunniteltaessa. Työn tilaajana oli yleiskaavapäällikkö **Jyrki Kuusinen** (Seinäjoen kaupunki) ja inventointityön teki FM **Hannu Tuomisto** huhtikuussa 2016. Tutkitun alueen pinta-ala on n. 44 hehtaaria.

Tutkimusalueen sijainti on esitetty **kartassa 1** ja tarkempi aluerajaus **kartassa 2**.

Kartta 1. Tutkitun alueen sijainti

Kartta 2. Tutkitun alueen raja

Selvitystyön tarkkuudeksi määriteltiin yleiskaavan vaatima taso so. viranomaisvaatimusten ja lainsäädännön edellyttämät inventoinnit.

Inventointien perusteella kootusta raportista tuli ilmetä, esiintyykö tutkimusalueella

- 1) luonnonsuojelulain 1096/1996 4 luvun 29 § mukaisia luontotyypppejä
- 2) metsälain 1093/1996 3 luvun 10 § mukaisia tärkeitä elinympäristöjä
- 3) vesilain 1961/264 1 luvun 15a, 17a § mukaisia luonnontilaisina säilytettäviä kohteita
- 4) uhanalaisluokituksen (Rassi ym. 2010/2015) mukaisia lajeja
- 5) luontodirektiivin 92/43/ETY liitteen IV (a) mukaisia lajeja
- 6) lintudirektiivin 79/409/ETY liitteen I mukaisia lajeja
- 7) tai muita huomioitavia luontoarvoja

2. LUONTODIREKTIIVIN LIITTEEN IV (a) LAJIT

2.1 Liito-orava

Liito-orava (*Pteromys volans*) on Euroopan Unionin luontodirektiivin (92/43/EEC) liitteessä IV (a) mainittu uhanalainen laji. Luonnonsuojelulain (ls-laki 20.12.1996/1096) 49.1 §:n mukaan em. luontodirektiivin liitteessä IV (a) mainitun liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen on kiellettyä.

Liito-oravalle lajinomaisena käyttäytymispiirteenä on, että eläin ulostaa elinpiirillään olevien puiden tyvelle riisinyväkokoisia papanoita. Erityisesti ulostepapanoita löytyy suurten kuusten ja haapojen tyviltä. Koska hämäävästi liito-oravan suora havainnointi on vaikeaa, perustuu lajin elinpiirin määrittäminen papanalöytöihin.

Tutkitulta alueelta ei löytynyt merkkejä lajin esiintymisestä ko. alueella.

2.2 Lepakot

Kaikki Suomessa tavattavat lepakkolajit (*Chiroptera*) ovat luonnonsuojelulain 38 §:n (Luonnonsuojelulaki 1096/1996) mukaan rahoitettuja. Lepakot kuuluvat myös EU:n luontodirektiivin (92/43/EEC) liitteessä IV (a) lueteltuihin lajeihin. Luonnonsuojelulain 49 §:n mukaan lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen ovat kiellettyä.

Alueen yleisluonne on sellainen, että on hyvin epätodennäköistä, että siellä esiintyisi lepakoita. Kolopuut, ja muut mahdolliset lisääntymis- ja levähdyspaikat, kuten rakennukset puuttuvat alueelta täysin.

2.3 Viitasammakko

Viitasammakko (*Rana arvalis*) on tavallista sammakkoa (*Rana temporaria*) hieman pienikokoisempi aitosammakoihin (*Ranidae*) kuuluva laji. Viitasammakko on sammakkoa teräväkuonoisempi, ja lisäksi näillä lähisukuisilla lajeilla on eroa värityksessä ja takajalan rakenteessa. Myös koiraiden kutuaikaisessa ääntelyssä on eroa. Viitasammakoiden ääntely muistuttaa uppoavan pullon pulputusta, sammakoiden ääntely on kurnutusta.

Viitasammakot suosivat elinympäristöinä rantoja, tuoreita kangasmetsiä, soita ja peltoja. Kutupaikakseen ne tarvitsevat vesistöjä ja tulvarantoja. Viitasammakko on Euroopan unionin luontodirektiivin (Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, liite IV a) suojaama laji, jonka kaikenlainen häirintä ja lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen ovat kiellettyä.

Tämän inventointityön yhteydessä en havainnut viitasammakoita.

3. ALUEEN YLEISKUVAUS

Tutkitun alueen itäiset osat ovat karua kuivien kangasmetsien, karukkokankaiden ja metsäojitusten kuivattamien turvekankaiden luonnehtimaa aluetta. Puusto on suurimmaksi osaksi nuorehkoa ja mäntyvaltaista. Talousmetsinä käsitellyllä alueella on kaksi luonnontilaisen kaltaista metsäkuviota, jotka voidaan kuitenkin tulkita metsälain 1093/1996 3 luvun 10 § mukaisiksi tärkeiksi elinympäristöiksi (vrt. 4. HUOMIOITAVAT LUONTOARVOT). Osalla alueesta on myös avokallioita, mutta niiden puusto on voimakkaasti käsiteltyä ja nuorta.

Kallioselänteiden puusto on nuorta.

Kallioselänteiden väleissä on ojitusten kuivattamia rämenotkelmia, jotka ovat muuttumassa turvekankaaksi.

Tanskanlakson itäpuolista ojitettua turvekangasta, jolla ei ole merkittäviä luontoarvoja. Puusto on n. 40 vuotta vanhaa istutusmännikköä. Kenttäkerroksen valtalajina on puolukka. Pensaskerros puuttuu lähes tyystin. Harvakseltaan kasvaa kuitenkin muutamia yksittäisiä katajia, hieskoivuja ja kuusia.

Laaja mäntytaimikko alueen keskiosassa. Puuston ikä metsäkuvioittain vaihtelevaa; n. 15-20 vuotta. Muutamia jättöpuita. Ei merkittäviä luontoarvoja.

Tutkitulla alueella on muutamia pienehköjä siirtolohkareita.

Metsäautotie alueen halki.

Tutkitun alueen läntiset osat ovat puustoltaan 60-80 vuotta vanhaa talousmetsänä käsiteltyä kuivaa kangasmetsää. Alueella ei ole merkittäviä luontoarvoja.

Tutkittu alue rajautuu länsireunastaan peltoalueeseen.

4. HUOMIOITAVAT LUONTOARVOT/TULOKSET

4.1 Alangonkalliot (pohjoinen)

Alangonkallioiden pohjoisreunassa on luonnontilaisen kaltainen kallioalue, joka voidaan tulkita metsälain 1093/1996 3 luvun 10 § suojaamaksi tärkeäksi elinympäristöksi. Kallioselänteillä kasvaa iäkkäitä, ja osin kilpikaarnoittuneita mäntyjä. Paikalla on myös jonkin verran luonnontilaisuudesta kertovaa kuollutta puuainesta ja keloja. Kalliopinnoilla on yhtenäinen poronjäkälien muodostama pohjakerros. Selänteiden väleissä on pienialaisia rämelaikkuja. Vanhimmat puut ovat yli satavuotiaita. Kenttäkerroksen valtalajeina kasvaa kanerva ja puolukka.

Keloja Alangonkalliolla

Luonnontilasta kalliometsää Alangonkallioilla.

4.2 Maisemapuu

Alangonkallioille johtavan metsäautotien varressa kasvaa yksittäisenä maisemapuuna suurikokoinen mänty. Puun ikä on yli kaksi sataa vuotta.

Vanha ylispuumänty

4.3 Alangonkalliot (eteläinen)

Alangonkallioiden eteläreunassa on luonnontilaisen kaltainen kangasräme/rahkaräme, joka voidaan tulkita metsälain 1093/1996 3 luvun 10 § suojaamaksi tärkeäksi elinympäristöksi. Rämeellä on pieniä kalliopaljastumia, joilla kasvaa muutamia iäkkäitä mäntyjä. Kalliopinnoilla on yhtenäinen poronjäkälien muodostama pohjakerros. Kenttäkerroksen valtalajeina kasvaa mm. kanervaa ja variksenmarjaa.

4.4 Tanskanlakson saraneva

Tanskanlakson alueella on pienialainen saraneva-/sararämealue, joka voidaan tulkita metsälain 1093/1996 3 luvun 10 § suojaamaksi tärkeäksi elinympäristöksi. Suota reunustavat isovarpurämeet ja kangasmaat ovat ojitettuja, mutta suopainanne on siitä huolimatta säilynyt luonnontilaisen kaltaisena. Mättäiden valtalajina kasvaa tupasvillaa.

